

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.241/2015/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. [REDACTED] ügyvéd ([REDACTED]) által képviselt **Dr. Alexin Zoltán** [REDACTED] szám alatti lakos felperesnek – a dr. [REDACTED] ügyvéd ([REDACTED]) által képviselt **Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet** 1125 Budapest, Diós árok 3. szám alatti székhelyű alperes ellen adatvédelem iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. február 2. napján kelt 23.P.22.412/2014/5. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére, egyben a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló kérelmet **elutasítja.**

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes keresetében adatvédelmi felvilágosítás adására, a róla tárolt adatai másolatának kiadására kérte kötelezni az alperest, és arra az esetre, ha bizonyítást nyerne, hogy a tárolt adatok személyes adatok, kérte megállapítani az adatkezelés jogellenességét és ennek következményeként azok törlésének elrendelését. Hivatkozott a 2011. évi CXII. tv. (Infotv.) rendelkezéseire, a 76/2004. (VIII.19.) ESzCsM rendeletre, továbbá az 1996. évi XX. törvényre. Kifejtette, az alperes személyes adatokat tárol, miután részére a tárolandó adatok személyazonosításra alkalmas módon, a nem, a születési dátum és a lakóhely irányítószámának feltüntetésével kerülnek megküldésre. Kifogásolta, hogy az egészségügyben az ún. kapcsolati kód valójában nem ideiglenes jellegű, mert a rendelet korlátlan ideig tartó, folyamatos adatküldést és azonosítást lehetővé tevő kapcsolati kódról rendelkezik. Sérelmezte azt is, hogy a közölt demográfiai adatok személyazonosításra alkalmasak, könnyen megszerezhetők, ugyanakkor a TEA rendszerében megtalálható vényadatok is azonosíthatóvá teszik az érintett személyt. Utalt korábbi Alkotmánybírósági indítványára. Álláspontja az volt, az Infotv. 19. §-a meghatározza, milyen esetekben lehet az érintettek jogát elvitatni az utólagos tájékoztatással kapcsolatban, amely esetkörbe a jelen per tárgyát képező adatkérés nem sorolható. Kifejtette, nem a kapcsolati kód oldaláról fennálló feltörési lehetőség jelenti a legnagyobb veszélyt, hanem a demográfiai adatokkal való feltörés lehetősége, mindezek következtében az alperes tevékenysége „nemzetbiztonsági kockázatot” jelent, egyben „az emberi méltóság elleni merénylet is”.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődlegesen annak elkésettségére hivatkozott, utalva az Infötv. 21. § (4) bekezdésére, míg másodlagosan érdemben is vitatta azt. Kiemelte, az 1997. évi XLVII. tv., valamint a 76/2004. (VIII.19.) ESzCsM rendelet alapján jogosult és egyúttal köteles az adatkezelésre, melyet a TEA nyilvántartásban végez. Személyes adatokat azonban nem kezel, az adattár kizárólag személyazonosításra alkalmatlan adatok alapján kerül összeállításra, melyeket az OEP biztosít részére deperszonalizált formában. A kapcsolati kódok alapján személyeket nem, pusztán betegutat azonosíthat, vagyis e kódokkal ismeretlen személyekhez tartozó esetek kapcsolhatók össze. Az adattárból ugyanakkor egyéni adatok nem kérhetők le. Mivel pedig a felperes személyes adatait nem kezeli, azokat kiadni sem áll módjában. Egyebekben hangsúlyozta, a szükséges tájékoztatást a részére megadta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Alaptalannak találta az alperesnek a keresetlevél elkésettségére való hivatkozását kifejtve, hogy a keresetindítási határidő elévülési jellegű anyagi jogi határidő, mivel azonban az alperes elévülési kifogással nem élt, azt hivatalból nem vehette figyelembe. Az ügy érdemét illetően is megalapozatlannak találta a keresetet. Ezzel összefüggésben álláspontja az volt, az alperes személyazonosításra alkalmatlan ágazati adatok kezelésére jogosult és egyben kötelezett, a felperes által igényelt módon történő műveletvégzés viszont már tiltott adatkezelésnek minősülne, mellyel az alperes jogszabálysértést valósítana meg. Utalt arra is, hogy a kereseti kérelemben megfogalmazott adatvédelmi aggályok jogalkotói kérdéskörbe tartoznak, melynek vizsgálatára a bíróság nem jogosult.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatala érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Egyidejűleg – a per tárgyalásának felfüggesztése mellett – előzetes döntéshozatali kérelmet is előterjesztett. A következő kérdéseket javasolta feltenni az Európai Bíróságnak:

- A) A Tétéles Egészségügyi Adattár az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK számú, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló irányelve (1995. X. 24.) hatálya alá tartozik-e?
 - B) Az Európai Alapvető Jogok Chartája 8. cikk (2) bekezdése alkalmazandó-e a tekintett esetben?
 - C) Amennyiben az A) kérdésre igen a válasz, az Alapvető Jogok Chartája 8. cikke elfogadható korlátozásának tekinthető-e az egyes személyazonosításra alkalmatlan ágazati (egészségügyi, szakmai) adatok körének meghatározására, gyűjtésére, feldolgozására vonatkozó részletes szabályokról szóló 76/2004. (VIII.28.) Egészségügyi-Szociális és Családügyi Minisztériumi rendelet, amely deklarálja, hogy a tétéles egészségügyi adattár nem tartozik a 95/46/EK irányelv hatálya alá, így az érintetteket minden adatvédelemmel kapcsolatos jogaiktól megfosztja.
- Utalt arra, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel előzetes döntéshozatalra okot adó kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

A kérelem alaptalan.

A Pp. 155/A. § (1) bekezdése lehetőséget ad a bíróság számára az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére az Európai Közösséget létrehozó szerződésben

foglalt szabályok szerint. Az Európai Bíróság előzetes döntést hozhat:

- a Római Szerződés, vagy valamely azt kiegészítő és csatlakozási szerződés értelmezéséről;
- az Európai Unió intézményei és az Európai Központi Bank által hozott aktusok, rendeletek, irányelvek, döntések, ajánlások érvényességéről és értelmezéséről;
- a Tanács által létrehozott szervek alapszabályainak értelmezéséről, ha ezek az alapszabályok így rendelkeznek.

Az Európai Bíróság elé utalható az Európai Unió, valamint valamely harmadik állam közötti megállapodás is.

Az indítványozott kérdések közül az A) és B) kérdések valójában olyan értelmezési kérdések – illetőleg az A) kérdés a magyar joganyaggal való összevetésre is irányul –, melyek helyes alkalmazási módját és alkalmazásának szükségességét illetően az eljáró bíróságnak kételye nem merül fel. Megállapítható, hogy a hivatkozott közösségi norma egyértelmű, alkalmazásának módja és szükségessége nem vitatható, ezekkel kapcsolatos kétely hiányában pedig a másodfokú bíróság nem köteles a közösségi jogszabály, irányelv értelmezése iránt előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni (BH2008. 271. számú eseti döntés).

A C) pontban írt kérdésről ugyanakkor megállapítható, hogy az valójában nem a közösségi jog értelmezésére irányul, hanem annak megállapítására, hogy az irányadó magyar jog nem felel meg a közösségi jogi szabályozásnak, az általa védett alapelveknek. Erre viszont az előzetes döntéshozatali eljárás nem irányulhat (EBH2005. 1320. számú elvi határozat).

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a felperesi kérelmet alaptalannak találta és azt elutasította.

A végzés ellen a Pp. 155/A. § (3) bekezdése szerint külön fellebbezésnek helye nincs.

S z e g e d , 2015. év május hó 5. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró

A kiadmány hitelül:
Czirokné Horváth Gabriella
Czirokné Horváth Gabriella
tisztviselő